

Thesis Title	Determination of Normative Values of the Developmental Test of Visual Perception (DTVP-2) in Thai Children		
Author	Mrs. Chaithaya Guntayuong		
Degree	Doctor of Philosophy (Biomedical Science)		
Thesis Advisory Committee	Asst. Prof. Dr. Supaporn Chinchai	Advisor	
	Assoc. Prof. Dr. Maethisa Pongsaksri	Co-advisor	
	Assoc. Prof. Soisuda Vittayakorn	Co-advisor	

ABSTRACT

This study aims to examine the validity and reliability of the DTVP-2, and to determine the normative values of the DTVP-2 in Thai children. The study is divided into: 1) forward-backward translation of the DTVP-2, from the English version into a Thai version and a test-trial with five typical children; 2) examination of the validity and reliability of the DTVP-2, with the content approved by three reviewers and the test-retest reliability applied to a sample of 70 typical children; and 3) determination of the normative values of the DTVP-2 in Thai children from testing a sample of 1,120, followed by an analysis of the data.

The results showed that the DTVP-2 (Thai version) had an acceptable measure of content validity; the Index of Conjugate (IOC) was 0.6 in subtests 1, 4, 5, 6, and 8 and the IOC was 1.0 in subtests 2, 3, and 7. The test-retest reliability for the Thai version of the DTVP-2 by using the Pearson Product Moment Correlation was found to have high reliability for the entire DTVP-2 ($r=0.89$) and for each subtest ($r=0.81-0.96$). The normative values of Thai children on the DTVP-2 (Thai version) showed that: 1) there was a positive correlation between age and the test scores. This meant that the older children were, the higher the scores were on every subtest. 2) the

comparison of score intervals for every age range between Thai children and US children in the original version found similar interval scores, except on the VMS subtest. Thai children had tendency higher scores than US children in the age ranges 4–5 years old and 8–11 years old. The following cultural and environmental experiences may be explain these results: (1) Thai children enter school at a younger age, (2) the curriculum and the study hours per day of Thai children are long, and (3) Thai characters are complicated. All of these factors may encourage the development of writing elements, which may assist Thai children, develop writing readiness faster and showed tendency higher scores on the VMS subtest.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การหาค่าบรรทัดฐานของแบบทดสอบการรับรู้
ทางสายตา(ดีทีวีพี-2) ในเด็กไทย

ผู้เขียน

นางไฉยา กันทายวง

ปริญญา

วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิทยาศาสตร์ชีวการแพทย์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.สุภาพร ชินชัย	อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
รศ.ดร.เมธิดา พงษ์ศักดิ์ศรี	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
รศ.สร้อยสุดา วิทยากร	อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความตรงและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการรับรู้ทางสายตาดีทีวีพี-2 และเพื่อศึกษาค่าบรรทัดฐานของแบบทดสอบการรับรู้ทางสายตาดีทีวีพี-2 (ฉบับภาษาไทย) ในเด็กไทย การศึกษาได้แบ่งออกเป็น 1). การแปลแบบทดสอบการรับรู้ทางสายตา ดีทีวีพี-2 จากฉบับภาษาอังกฤษมาเป็นฉบับภาษาไทยโดยผ่านกระบวนการแปลกลับ และนำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับเด็กปกติจำนวน 5 คน 2). การหาค่าความตรงและความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการรับรู้ทางสายตาดีทีวีพี-2 ทำการหาความตรงจากผู้เชี่ยวชาญ ทั้งหมด 3 ท่าน และการหาความเชื่อมั่น โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (test-retest) จากกลุ่มตัวอย่างเด็กปกติ 70 คน 3). การหาค่าบรรทัดฐานของแบบทดสอบการรับรู้ทางสายตาดีทีวีพี-2 ในเด็กไทย จากกลุ่มตัวอย่าง 1,120 คน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติ

ผลการศึกษาพบว่าแบบทดสอบการรับรู้ทางสายตาดีทีวีพี-2 (ฉบับภาษาไทย) มีคุณสมบัติทางการวัดในด้านความตรงตามเนื้อหา โดยมี ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเป็น 0.6 ในการทดสอบย่อยที่ 1, 4, 5, 6, 8 และค่าดัชนีความสอดคล้องเป็น 1 ในการทดสอบย่อยที่ 2, 3, 7 และมีค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (test-retest) อยู่ในระดับสูง โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 และแต่ละด้านการทดสอบย่อยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.81 - 0.96 ค่าบรรทัดฐานของแบบทดสอบการรับรู้ทางสายตาดีทีวีพี-2 (ฉบับภาษาไทย) ในเด็กไทย พบว่า 1.) มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างอายุและคะแนนการทดสอบของเด็ก กล่าวคือเมื่อเด็กมี

อายุมากขึ้นคะแนนการทดสอบของเด็กจะเพิ่มขึ้นตามอายุในทุก ๆ การทดสอบย่อย 2). ช่วงคะแนนในทุกการทดสอบย่อยในทุกช่วงอายุระหว่างเด็กไทยและเด็กอเมริกัน มีค่าใกล้เคียงกัน ยกเว้นด้านความเร็วในการเคลื่อนไหวจากการมอง(VMS) พบว่า เด็กไทยมีแนวโน้มของคะแนนสูงกว่าเด็กอเมริกันในช่วงอายุ 4-5 ปี และ 8-11 ปี ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าอาจเป็นผลมาจากวัฒนธรรมและประสบการณ์ที่เด็กได้รับ โดยแบ่งเป็นปัจจัยต่างๆ 3 ด้าน ดังต่อไปนี้คือ (1) เด็กไทยเข้าโรงเรียนตั้งแต่อายุยังน้อย (2) หลักสูตรการเรียนการสอนและการใช้เวลาในการเรียนแต่ละวันของเด็กไทยมีระยะเวลาที่ยาวนาน (3) ตัวอักษรในภาษาไทยมีความซับซ้อน ซึ่งปัจจัยทั้งหมดนี้อาจช่วยส่งเสริมองค์ประกอบด้านการเขียนและอาจส่งผลทำให้เด็กไทยพัฒนาความพร้อมในด้านการเขียนที่เร็วกว่าและมีแนวโน้มของคะแนนที่สูงกว่าในการทดสอบย่อยด้านความเร็วในการเคลื่อนไหวจากการมอง (VMS)